

ÎNCHEIERE

02 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecător
judecători

Valentina Clevadi
Ala Cobăneanu, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Slivinscaia Lidia,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Slivinscaia Lidia
împotriva Procuraturii raionului Soroca, privind contestarea actului administrativ,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 11 aprilie 2017, prin care s-a respins
cererea de apel depusă de Slivinscaia Lidia și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Soroca
din 22 noiembrie 2016, de respingere a cererii de chemare în judecată,

c o n s t a t ă :

La 19 septembrie 2016, Slivinscaia Lidia a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva Procuraturii raionului Soroca, privind contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată Slivinscaia Lidia a indicat că, la 25 mai
2016 în temeiul art. 263 alin. (7) CPP s-a adresat Inspectoratului de Poliție Soroca cu
plângere (denunț), prin care a solicitat atragerea la răspundere pentru fals și abuz a
angajatului OTC Soroca, Ergheligiu Natalia și complicii acesteia, administratorul
SA „Dana”, Jamba Victor, executor judecătoresc Țurcan Valeriu și Primarul s. Trifauți
raionul Soroca, Todorean Gheorghe.

Susține reclamanta că, prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Soroca din 03 iunie
2016 a fost informată că, plângerea sa, ține de raporturile juridice-civile, deși a indicat că,
procedura de înregistrare a cotei de pământ a fost efectuată abuziv și cu încălcarea legii,
i-au fost acordate garanții că cazul dat va fi soluționat, iar persoanele vinovate vor fi trase
la răspundere.

Specifică Slivinscaia Lidia că, la 22 iunie 2016, prin intermediul oficiului poștal a
expediat în adresa Procuraturii Soroca o petiție, solicitând implicarea organelor
procuraturii să examineze cazul și corectitudinea examinării plângerii din 25 mai 2016,
de către Inspectoratul de Poliție Soroca.

În acest context, relevă reclamanta că, la 12 iulie 2016, cu depășirea termenului, a primit răspuns de la Procuratura Soroca, având conținutul identic cu cel al Inspectoratului de Poliție Soroca, referindu-se la hotărârile instanței de judecată și la raporturile juridice-civile.

Relatează Slivinscaia Lidia că, la 17 august 2016, împotriva acțiunilor Procurorului în procuratura Soroca, a depus plângere (conestație) la Procurorul ierarhic superior al Procuraturii raionului Soroca, iar prin răspunsul nr. 183/15-4287 din 18 august 2016, recepționat la 23 august 2016, i s-a refuzat în satisfacerea cererii.

Consideră reclamanta că, răspunsurile Inspectoratului de Poliție Soroca nr. 8991 din 01 iunie 2016, Procurorului din Procuratura Soroca nr. 183/15-3671 din 08 iulie 2016 și nr. 183/15-4287 din 18 august 2016, nu se referă la cele indicate în plângerile depuse, cu atât mai mult că, cuprind o examinare superficială.

În drept, reclamanta și-a întemeiat cererea pe dispozițiile art.1 alin.(2), 2 și 3 ale Legii privind contenciosul administrativ, art.16 al Legii cu privire la petiționare, art.277 și 278 CPC și art. 6 CEDO.

Solicită Slivinscaia Lidia, anularea răspunsurilor Inspectoratului de Poliție Soroca nr. 8991 din 01 iunie 2016, Procurorului din Procuratura Soroca nr. 183/15-3671 din 08 iulie 2016 și nr. 183/15-4287 din 18 august 2016 și obligarea Procuraturii Soroca să reexamineze plângerea din 22 iunie 2016.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca din 29 septembrie 2016, a fost atras în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului, Inspectoratul de Poliție Soroca. (f.d. 17)

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 22 noiembrie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Slivinscaia Lidia împotriva Procuraturii raionului Soroca, intervenient accesoriu IP Soroca, privind contestarea actului administrativ, ca neîntemeiată. (f.d. 34, 37-38)

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Slivinscaia Lidia a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 11 aprilie 2017 s-a respins cererea de apel depusă de Slivinscaia Lidia și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Soroca din 22 noiembrie 2016. (f.d. 75-80)

Invocând dezacordul cu decizia instanței de apel, la 31 mai 2017, în termenul prevăzut de lege, Slivinscaia Lidia a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, suplimentar indicându-se că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și interpretat în mod eronat legea.

Verificând legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererile de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Slivinscaia Lidia, urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Slivinscaia Lidia este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că, argumentele invocate de către Slivinscaia Lidia în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Slivinscaia Lidia, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Slivinscaia Lidia, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Valentina Clevadî

judecători

Ala Cobăneanu

Iuliana Oprea